

Димитрие МАНЕВСКИ

НАЈГОЛЕМА ГРЕШКА ВО БИТКАТА Е ДА СЕ ПОТЦЕНИ ПРОТИВНИКОТ

Д околку во светот постоеше работно место кое од вработениот би барало на сè нешто да дава забелешки и да се труди што поуспешно да работи против своите национални интереси, убеден сум дека ние ќе можеме да понудиме повеќе работна сила и од НР Кина.

Веќе имам спомнато како со помош на фабрикуваната историја и пропагандата целосно се изменети одредени историски настани и личности, но во оваа прилика би сакал да се осврнам на неколку свежи примери, во кои не можам да видам ништо друго освен работење против своите национални и државни интереси.

Најнапред би го спомнал упорното спротивставување на некои политички партии за денот на основањето на ВМРО да се прогласи за државен празник. Навистина беше крајно иритирачки да се слушаат долги образложенија за тоа како овој празник се смета за партиски, како некои други датуми се позначајни и посоодветни, па дури во некои наврати слушнавме и оспорувања на целта на самата организација. Најискрено се залагам за тоа секој да има право да го каже она што го мисли и од секогаш сум сметал дека е добро и корисно секоја идеја да има своја опозитна идеја, но инсистирам на тоа да се разликува идејното опонирање со опонирањето на националната идеја и интерес. Правењето на оваа дистинкција е клучно за откривањето на добронамерната и злонамерната критика.

Да бидам искрен, гледајќи ја таа седница посакав во новиот предлог на Деловникот да има и ограничување на дискусиите на една или на две минути. Причината за тоа е едноставна - толку време им е потребно на пратениците да го почнат својот говор, да им се обрзат на присутните со редовните поздравни и евентуално да кажат дека не сакале да дискутираат долго туку само накратко нешто да проговорат, и со тоа би рекле сè паметно што имаат да кажат. Што е најбитно и не би излажале дека сакаат само накратко да се обрзат затоа што би се слушнал звукот кој означува дека крајот на говорот е за десет секунди.

Не помина многу време од седницата на која се дискутираше за измените на Законот за празниците, а оеднаш се појави прашањето за гласање на иселениците. И покрај тоа што прашањето се појави оеднаш, тоа не ги затекна нашите "опозиционери" неподготвени. Тие веднаш побрзаа да застанат на "браникот на државата" и да го бранат "државниот" интерес. За таа цел тие ни сугерираа дека ние не сме подготвени да спроведеме такво нешто, дека немаме капацитет, а се спомна и тоа дека не се знае ниту колку државјани има Македонија во странство. Секако да не заборавам дека беше кажано и тоа дека би било спротивно на нашите желби и аспирации за членство во Европската унија. Искрено, не знам кој од овие ар-

страна на нашите органи и точно се знае колку државјанства се валидни. И токму од самиот факт дека некој има македонско државјанство, апсурдно е да се дискутира дали тој има право да гласа затоа што тоа е едно од правата кои му следуваат со државјанството. Дискусијата би требало да се движи во насока да се критикува тоа што досега не се одвојувале средства за спроведување на гласањето на дијаспората, а се одделувале државни пари за купување уметнички дела, расни коњи, скапи ентериери и слично.

Всушност, тажно е тоа што постојат луѓе кои знаат само да ги бранат своите интереси и во ниеден момент не се осмелуваат да соберат храброст да го бранат заедничкиот национален интерес.

НАШЕТО ПОСТОЕЊЕ НАЈДОБРО ГОВОРИ КОЛКУ НЕ СЕ ВО ПРАВО ОНИЕ КОИ МАКЕДОНСКИОТ НАРОД ГО СМЕТАЛЕ ЗА НЕУК, ЗАБОРАВЕН, ПОТИШТЕН И ИЗГУБЕН

Тоа говори за нив. Говори дека избрале да бидат на губитничката страна од битката за Македонија. Губитничката затоа што не се ниту први, а ниту ќе бидат последни кои избрале себе си да се стават пред сите останати, а со самото тоа нема да бидат ниту првите, ниту последните кои едноставно и нечујно ќе бидат ставени во заборавот и ќе го заслужат презирот на македонскиот народ.

гументи воопшто би можел да се смета за основан. Не знам каде е логиката да се каже дека се нема капацитет за спроведување на гласањето на дијаспората, а се инсистира дека ние сме држава која е сериозна во своите намери да се интегрира во ЕУ. Ова го велам затоа што основен предуслов за влез во Унијата е способноста на државата да изгради механизми преку кои би ги остварила сите права на своите државјани.

Што се однесува, пак, до другиот аргумент, дека не знаеме колку државјани имаме, би сакал да верувам дека станува збор за лапсуз, бидејќи државјанството се стекнува и се евидентира од

Но, тоа говори за нив. Говори дека избрале да бидат на губитничката страна од битката за Македонија. Велам на губитничката затоа што не се ниту први, а ниту ќе бидат последни кои избрале да се стават себеси пред сите останати, а со самото тоа нема да бидат ниту првите, ниту последните кои едноставно и нечујно ќе бидат ставени во заборавот и ќе го заслужат презирот на македонскиот народ. Токму затоа го избрав и овој наслов, сите тие го потцениле македонскиот народ и го сметале за неук, заборавен, потиштен и изгубен. Но, тоа што постоиме и денес, најдобро говори колку тие не биле во право.